

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politikai katonáskodás: SA hagyomány és szellemiség

6. rész

AZ ÚJ SA (1977 - 1983)

Szervezeti történelmünket tekintve a jelenlegi nemzetiszocialista meggyőződésű közösségünk a BDNS-ből származik, az NSDAP Barátain keresztül, és a HSKG-ből, az NSDAP/AO-n keresztül - mindkét szál végül az 1977-ben megalakult új SA-ban fut össze. A BDNS-ből és a Freundeskreisből való származtatásnál - amelynek csak Hamburgban van helyi politikai jelentősége, ahol az első SA-Sturm alakult - természetesen fontosabb az NSDAP/AO-ból való származtatás:

Az NSDAP/AO jelentőségét a nemzetiszocialista mozgalom 1970-es évek végi fellendülésében nem lehet túlbecsülni! Nem véletlen, hogy az új náci csoportok állandó hullámvásárában a legstabilabb tényezőként tudott érvényesülni, és hogy soraiból emelkedett ki a mi Gesinnungsgemeinschaftünk, amellyel 1952 óta először alakult ki és maradt fenn egy egységes, országos és erőteljes náci mozgalom! Az 1970-es években az NSDAP/AO-nak Gerd Lauck vezetésével sikerült elkerülnie minden lehetséges tévedést, amit egyébként más NS-csoportok is elkövettek, és reális és ígéretes koncepciót kidolgozni a nemzetiszocialista szabadságharcra századunk végén. Mik voltak ezek a mások által elkövetett tévutak?

A TAKTIKAI VÁLTOZÁS KÉRDÉSE: Egyre több német hazafi, különösen a fiatalabb generációból, talált vissza a nemzetiszocializmushoz. Láttuk, hogy a

BRD biztonsági hatóságai 1986-ban, az új szervezeti indulás ELŐTT már mintegy 3000 nemzetiszocialistát ismertek el - ennél sokkal többen más csoportokban bujkáltak, meggyőződésüket csak a legkisebb, privát körben ápolták, és igyekeztek felismerhetetlenek maradni. Ez sajnos a nyílt náci csoportok megalakulása után is alig változott, amelyek csak néhány száz aktivistát és támogatót tudtak megnyerni, de többnyire szétagoltságukban alig egy tucat, legfeljebb száz elvtársra jutottak. Így sok nemzetiszocialista más nemzeti csoportokban maradt és marad mind a mai napig, és ott álcázza magát. Csendben, titokban akarnak dolgozni. Mások egyszerűen átnevezik a nemzetiszocializmust, és így próbálnak kibújni a náci betiltás és üldözés alól. Mindez szintén életben tartja a nemzetiszocializmust, de nem hoz előrelépést és hatástalan marad - a hatvanas évek sterilitásának folytatása.

A VEZETŐKULTUS FELSZABADULÁSA: Az 1970-es években az új náci mozgalom széttöredezettségéért és eredménytelenségéért nagyrészt a kis "vezetők" becsvágya és hiúsága volt a felelős, akik mindannyian Adolf Hitler titáni alakjához mérték impozáns megjelenésüket, és azt állították magukról, hogy ugyanolyan tekintéllyel és a korlátlan személyes parancsnokság igényével akarják vezetni a mozgalmat! Nos, mivel mozgalmunkban nagyon nagy a vágy egy új vezető után, nem utolsósorban a történelmi NSDAP-hoz és annak vezetőjéhez képest fájdalmas gyengeség és politikai jelentéktelenség miatt, e "kis vezetők" mindegyike talált néhány áhítatos követőre, akik megfelelő kultuszt gyűjtöttek körülötte. És nem csak ez - gyakran ezek a "vezetők" nemcsak az abszolút parancsuralmat hirdették, hanem maguknak követelték a nemzetiszocializmus mint eszme "értelmezésének" vagy akár "továbbfejlesztésének" jogát is! Így nemcsak a szervezeti, hanem az új nemzedék még mindig alig konszolidált fiatal NS-mozgalmának ideológiai egységét is veszélyeztették, illetve lehetetlenné tették.

A FEGYVERES ELLENÁLLÁS ÚTJA: A nemzetiszocializmus folyamatos üldözése és elnyomása miatt éppen a legjobb, legbecsületesebb és legfanatikusabb fiatal aktivisták kerülnek ismételtén kísértésbe, hogy elhagyják a beismerés és az elnyomás fáradságos útját, és a fegyveres ellenállás megszervezésével érjenek el vélhetően gyors sikert és hatást. A valóságban - mint a tapasztalat mutatja - minden ilyen kísérlet néhány hónap után kudarcot vall, a BRD biztonsági apparátusa miatt, éppen ellenkezőleg: az ilyen elvtársak öntudatlanul az uralkodó rendszer ördögi, perverz játékát játsszák - a rendszer az üldözéssel szándékosan fegyveres ellenállásba hajszolja a militánsokat, mert elfojtja a nemzetiszocialista propagandamunka minden legális és szabad kísérletét; másrészt a jogos felháborodásból kinőtt kétségbeesett reakciókat és a fegyveres ellenállás robbanásait, azok leverése után ismét agitációra és a náci betiltás külön törvényeinek folytatására való ürügyként használják fel!

AZ NSDAP ÚJJÁALAPÍTÁSÁNAK KÍVÜLÖNTŐ KÉRDÉSE: A széttagoltság leküzdése, a nemzetiszocialista eszmék és politikák kötelező meghatározásának, valamint a konkrét, ígéretes politikai munka újbóli lehetővé tétele érdekében az elvtársak az 1970-es években többször is bedőltek az NSDAP újjáalapításának gondolatának, ami önmagában helyes volt. Ez azonban a jelenlegi NS-mozgalom számbeli és szervezeti gyengesége miatt rendszeresen kudarcot vallott. Az újjáalapítást gondosan elő kell készíteni és átgondoltan kell végrehajtani - az elhamarkodott újjáalapítási kísérlet káros, karikatúra és így a Führer pártjának megsértése!

Az NSDAP/AO megmenekült mindezen politikai zsákutcákból:

Nem álcázta magát, mint a nemzetiszocialisták az NPD-ben és más nemzeti konzervatív szövetségekben, és nem próbálta ezt megtenni a Fasiszta Front és a Népi Szocialista Mozgalom keretében, hanem egyértelműen nemzeti szocialista mozgalomként szerveződött.

Nem kiáltott ki új "vezetőt", ahogyan különösen a Roeder mozgalom tette, és nem követelte magának a jogot a nemzetiszocialista eszme megváltoztatására, továbbfejlesztésére vagy akár meghamisítására. Ahelyett, hogy egy új FÜHRER-nek engedelmességedt volna, megtanította a nemzetiszocialistákat a PARTEI vezetői feladatának elismerésére.

Nem fegyveres ellenállásra szólított fel, mint az Európai Felszabadítási Front vagy akár az NSKG, hanem kidolgozta a "propagandista földalatti" koncepcióját.

És végül nem követelte magának, hogy ő legyen az új NSDAP, ahogyan azt a nemzetiszocialisták csoportjai 1970-ben, 1976-ban és 1979-ben újra és újra sikertelenül tették, hanem megelégedett az NSDAP új alapításának előkészítésével és előmozdításával kapcsolatos gyakorlati szervezési feladatokkal, mint az NSDAP külső és strukturális szervezetével. Ez a munkamódszer és a nemzetiszocialista szervezeti munka lehetőségeinek és esélyeinek reális felmérése megnyerte az NSDAP/AO számára azokat a nemzetiszocialistákat, akik nem akartak megelégedni a politikai önkielégítéssel és a náci játszmákkal, hanem világos és meggyőző koncepciót kerestek. Radikalizmusa és az NSDAP történelmi stílusához való hűsége azonban sok olyan szervezetlen, forradalmi gondolkodású fiatal is megnyert az AO számára, akik egyszerűen a nemzetiszocializmusban a legélesebb és legkíméletlenebb hadüzenetet ismerték fel a polgári rendszer ellen.

Így az 1970-es évek végére az NSDAP/AO lett az új mozgalom legerősebb NS-csoportja. És így vonzotta a legradikálisabb és legkövetkezetesebb militánsokat is, akik a JN-ből és a WJ-ből érkezve az NSDAP/AO soraiban találták meg az utat. E militánsok közül azonban sokan nem elégedtek meg azzal, hogy kis sejtekbe szerveződjenek az NSDAP/AO munkairányelveinek megfelelően, amelyek

megtiltották számukra a kapcsolattartást, és éjszakai, illegális propagandaakciókat tartottak számukra. Bár ez a taktika biztonsági okokból indokolt volt, a fiatal militánsok aktivizmusának és közösségi érzésének nem volt elegendő. Ezt elsőként "Armin", az NSDAP/AO akkori szövetségi területbeli koordinátora értette meg 1976-ban. Fanatikusan nemzetiszocialista családból származott, apja SA-vezető volt, ő maga már hatévesen, a harcok idején aktív volt a HJ-ban, ezért volt a HJ Arany Becsületjelvényének viselője. És ő dolgozta ki azt az igényt, hogy az NSDAP/AO legaktívabb harcosaiból - minden biztonsági aggály ellenére az alvilágban - egy egységes és szorosan szervezett politikai katonacsapatot, az NSDAP/AO SA-ját hozzák létre. Bár 1976 óta már végrehajtotta az NSDAP/AO országos propagandaoffenzíváit, valódi szervezet még nem született.

Erre a véletlen, de végül a sors hozta úgy, hogy 1977 márciusában, az NPD hannoveri országos pártértekezletén került sor. Előző este a JN központi gyűlésére került sor, amely alkonyatkor fátylós felvonulással zárult. Amikor a tüntetők menetbe kezdtek rendeződni, hirtelen egy hang szólalt meg a sötétből: "AO hátra!". Azok az elvtársak, akik eddig elszigetelten, egymásról mit sem tudva az NSDAP/AO-hoz való hűségüket kinyilvánították, hátul sorakoztak fel, és hirtelen rádöbbsentek, hogy a teljes létszám több mint egyharmadát teszik ki. Lenyűgöző élmény volt kis csoportokban kitörni az elszigeteltségből, és véget vetni annak az érzésnek, hogy néhány elvtárssal együtt egyedül állunk mindenki ellen. Azon a hétvégén, ennek az élménynek a benyomása alatt és egy "Árminnal" folytatott beszélgetés után, aki elmagyarázta nekem az AO stratégiáját és taktikáját, csatlakoztam az NSDAP/AO-hoz az NSDAP Baráti Körből, és azt a feladatot kaptam, hogy építsek ki egy SA-rohamot Hamburgban!

Néhány héttel később - 1977. május 8-án - két másik elvtárssal együtt megalapítottam a háború utáni időszak első SA-alakulatát, az "SA Storm Hamburg 8 May" nevű szervezetet.

Közösségünk története szempontjából meghatározónak bizonyult, hogy a föld alatt jöttünk össze, és így már a kezdetektől fogva illegális szervezetet hoztunk létre. Csak a Nemzeti Szocialisták Akciófrontja (ANS) mint előretolt szervezet 1977 novemberében történt megalapításával kerültünk ki, legalább részben, az illegalitásból. Ez a földalatti születés, valamint az SA hagyományai szerinti politikai katonaként való életfelfogásunk volt az, ami kezdettől fogva elvette az üldöztetéstől és betiltástól való félelmet, ami évtizedekig megbénított minden nemzeti csoportot, és így biztosította sikerünket!

Amikor 1983 decemberében betiltottak minket, az semmit sem változtatott a helyzetünkön. Mi csak együtt maradtunk, és új szerveződési formákat kezdtünk kialakítani!

A mi hamburgi SA-rohamunk volt az első a háború utáni időszakban, amely világosan megfogalmazta elkötelezettségét az SA szellemisége mellett, ami a "Politikai katona 10 parancsolatában" fejeződött ki, amelyet 1977 júniusában havi underground magazinunk, a "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" első számában tettünk közzé. Ugyanebben az évben a tőlünk független frankfurti "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) is magára nézve kötelezőnek fogadta el a 10 parancsolatot - és 1983 januárjában, az ANS és a "Nemzeti Aktivisták" egyesülése és az azt követő országos áttörés után végül az egész gondolközösségünk számára kötelezővé váltak Németországban mindenütt!

Az NSDAP/AO SA-ja gyorsan felkészült. Hamburg után Hannoverben, Braunschweigben, Észak-Rajna-Vesztfáliában és végül Münchenben is SA-rohamokat alakítottak - 1977 decemberében egy hesseni Führerthingen megalakult az SA vezérkari vezetősége, és "Ármin" lett a vezérkari főnök. 1978 áprilisában jelent meg a Völkischer Beobachter első háború utáni száma - amelyet az NSDAP/AO pártvezetés vezető szerepének elismeréseként az SA vezérkari vezetése adott ki. Pedig a forradalmi gyakorlatban, a megszállt birodalmi területeken, a megszállt területeken, az NSDAP/AO vezetésének a szoros földalatti konszolidációra és egy földalatti központ kialakítására való figyelmeztetésének létjogosultsága nyilvánvalóvá vált.

Már 1977 szeptemberében lelepleződött a hamburgi SA-roham, és a földalatti munka, amelyet az üldöztetés és a bebörtönzések miatt növekvő veszteségek ellenére következetesen folytattak, végül 1979 végén "Armin", az SA vezérkari főnökének letartóztatásával megbukott, aki végül még a fegyveres ellenállásba való belesodródást sem tudta ellensúlyozni, a börtönben végzett munkájának összeomlásán összeomlott, és dühöngeni kezdett önmaga és mindenki más ellen, és teljesen elszigetelődött. Ez az oka annak, hogy nem akarom megemlíteni annak az embernek a nevét, aki emberként végül is megbukott, mint az SA vezérkari főnöke "Ármin" fedőnéven, de aki szabadságharcunk egy bizonyos szakaszán nagy jelentőségre és elévülhetetlen érdemre tett szert.

A hamburgi SA-roham természetesen csak részben vonta be magát az NSDAP/AO SA-jának összeomlásába, hiszen az én vezetésem alatt már régen nem korlátozódott a földalatti munkára, hanem az ANS 1977 novemberi megalakulása óta egyre inkább a legális, nyilvános propagandamunkára koncentrált.

A következő nehéz években, egészen 1983 januárjáig, a KNSZ is szembesült a már leírt tévelygésekkel, amelyeket a sorainkban szervezett nemzetiszocialistáknak kísértésként hoztak, mind a sorainkban, mind a sorainkon kívül. Csapataink NSDAP/AO-ból való eredete és az NSDAP/AO koncepciója melletti elkötelezettség azonban lehetővé tette, hogy a veszteségek, súlyos

problémák és válságok ellenére is fennmaradjon az SNE. A nyilvános propagandamunka irányába való orientációval azonban számos olyan kérdés és probléma merült fel, amelyekre a tisztán földalatti munkára orientált NSDAP/AO koncepció már nem adott választ. Ezekben a nehéz időkben közösségünk végül is kialakította a nemzetiszocialisták nyilvános propaganda- és szervezőmunkájának szükségességéről és formáiról az SA hagyományai és szellemisége szerint egy olyan világos koncepciót, amely messze túlmutatott az NSDAP/AO koncepcióján, de nem ellentmondott annak, hanem értelmesen kiegészítette azt. Csapataink ezen érési folyamatának eredménye az ANS/NA 1983. márciusi szervezeti rendjében fogalmazódott meg:

"Az ANS/NA az új nemzedék nemzetiszocialista mozgalmának jogi karjaként tekint magára az SA hagyományai szerint, és politikailag az NS-tilalom feloldásáért küzd. Elkötelezett az NSDAP 1920. február 24-i 25 pontos programjának lényege és értelme mellett, elutasítja az erőszakot a politikai célok megvalósítása érdekében, és igyekszik a hatályos törvények keretein belül dolgozni. Az ANS/NA feloszlatja magát, amint az NSDAP mint legális párt újbóli megalakulása Németországban ismét lehetővé válik, és akkor a kádereit a párt rendelkezésére bocsátja!"

Így az új SA végre megtalálta szervezeti koncepcióját, stílusát és életszemléletét, és most már elszántan munkához láthatott. Az 1983-as áttörés ezt igazolta: már ugyanazon év nyarán a szervezeti bázis annyira elterjedt, hogy lehetővé vált egy választási párt megalapítása "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR) néven. Ezzel közösségünk lényegében már kinőtte SA-s korlátozottságát, és megtette a következő lépést a nemzeti szocialista PARTEI felépítése felé (a párt és az SA közötti különbségről és viszonyról emlékeztetőül még egyszer utalok ezen írás első két fejezetére). Az év végére több száz politikai katona szerveződött az ANS/NA soraiban 36 bajtársi szervezetben és kilenc szövetségi államban. De mielőtt ez megvalósult volna, közösségünknek még egy veszélyes válságot kellett leküzdenie - a csapatokon belül kialakuló SS-szárnyal való konfrontációt!

Sok félreértés van azzal kapcsolatban, hogy közösségünk hogyan viszonyul az SS-hez: Mi nem egyszerűen ellenségesek vagyunk az SS-szel szemben; eleinte, ahogyan leírtuk, csupán pozitívan viszonyultunk az SA hagyományához és szellemiségéhez, anélkül, hogy ezt összekötöttük volna az SS hagyományának és szellemiségének való hadüzenettel, amely eredetileg csak a politikai katonáskodás tovább fokozódó életszemléletét testesítette meg. Igaz, az SA melletti elkötelezettségünk az 1934. június 30-i tragédia átgondolt és kritikus értékelését is magával hozta, és már a Völkischer Beobachter második háború utáni számában, 1978 őszén az NSDAP/AO nevében az SA személyzeti vezetése bejelentette Ernst Röhm rehabilitálását és nagy nemzetiszocialista forradalmárként való elismerését.

Ez azonban nem jelentett frontot az SS ellen, hanem csak a reakció fokozott elutasítását.

Az SS-szel szembeni kritikus hozzáállásunk csak 1983 nyarán kezdődött, amikor tanúi lehettünk annak, hogy az ANS/NA szervezeti vezetésének akkori tagja, Arnd-Heinz Marx körül egy szervezatkárosító csoport egyre durvábban viselkedett, elutasította az SA hagyományait és szellemiségét, és ellenkezőleg, egyre inkább azonosult a történelmi SS-szel - és pontosan NEM az SS-szel, pontosan NEM az SS-szel, amennyiben az ugyanazokat az eszméket és attitűdöket testesítette meg, mint az SA, hanem az SS pártellenes hagyományával, amely ideológiailag dogmatikus elfajulással, szervezeti szempontból önállósodással, életszemléletileg pedig a mozgalom feletti arrogáns, nem büntudatos uralmi igényével ért fel. 1983 őszén a kúszó válság elérte a tetőpontját, amikor Marx, a parancsom ellenére, a frankfurti és a hanau elvtársakkal esküdözött meg a HISZ-ben.

Nemcsak a szervezeten belül volt túrhetetlen, hogy ezzel a mozgalom 3-as számú tagja, a szervezeti vezetés másik két tagjára való tekintet nélkül, személyére tett hűségesküt - ideológiailag is túrhetetlen volt, hiszen a vezető halála óta senkinek sincs joga személyét a párttal azonosítani, és a párt helyett a személyének való alárendeltséget követelni. Ez a provokatív igény a mozgalom feletti önkényuralomra ahelyett, hogy vezető elvtársként a közösségben és a közösségért dolgoznánk és harcolnánk, ahogyan azt az SA hagyományai szerint követeltük, és az önképünk és szervezetünk elleni támadásnak a történelmi SS-re való visszatekintéssel való indoklása, amelyet hamarosan a június 30-ra való részben célozgató, részben fenyegető utalások követtek, oda vezetett, hogy nemcsak a Marx körüli csoportot zártuk ki, hanem most már nyilvánosan is tisztáztuk a hozzáállásunkat, a történelmi SS-szel szemben a 6. fejezetben leírt módon.

Amikor Marx nem hagyta abba a mozgalom elleni harcot és a mozgalom megosztási törekvéseit, sőt, közösségünk vezető elvtársai elleni személyes merényletekkel és intrikákkal fokozta azt, ki kellett őt és követőit kiközösítenünk, és pártkártevőknek kellett nyilvánítanunk. Ehhez kapcsolódott június 30-ának "A reakció elleni harc napjává" nyilvánítása, amelyet 1984 óta minden évben megünnepelünk, a pártra káros és objektíve a reakciót szolgáló irányzatokkal szemben. Még ha Marx mára a teljes érdektelenség szakadékába süllyedt is, továbbra is éberségre van szükség azokkal az irányzatokkal szemben, amelyeket ő testesített meg, és amelyekkel szét akarta zúzni mozgalmunkat. Ez magyarázza a történelmi SS-hez való kritikus hozzáállásunkat, amelyre pártkárosító mesterkedéseiben hivatkozott, anélkül, hogy emiatt teljes egészében elítélnénk mindent, ami az SS-szel kapcsolatos, vagy hogy vakok lennénk mindazokra a nagyszerű és példaértékű dolgokra,

amelyeket az SS elvtársak és mindenekelőtt a Waffen SS elvtársak értek, és amelyeket mi természetesen a hagyományfelfogásunkba is beleveszünk!

Marx 1983 őszén történt kizárásával a közösségünkben a válság nagyrészt megoldódott, és helyreállt az alapvető bajtársias hozzáállás a vezetésben és a követőkben.

1983 végén büszkén állíthattuk, hogy 1952 óta először volt ismét egy működő, országos szintű, egységes nemzetiszocialista mozgalom. Ez már akkor nemcsak az új SA-t foglalta magában - a Nemzeti Aktivisták bajtársiasságában és az ANS káderében megtestesülve -, hanem a volt SRP-aktivista lovagkeresztes Otto Riehs vezetésével a "Német Politika Barátainak Körét", amely az idősebb generációhoz tartozó támogatóinkat, egy vállalati sejtstruktúrát és egy leányegyesületet is szervezett. Szervezetileg független, de politikailag Thomas Brehl helyettesem vezetésével állt az AAR választási párt is. Az SA már igazi, kicsi, de aktív népi mozgalommá vált, még ha számbelileg és politikailag egyértelműen a politikai katonák voltak is túlsúlyban. Így 1983 vége felé az a döntés született, hogy a következő évben az ANS/NA inkább háttérbe szorul, hogy megszilárdítsa és képezze kádereiket, míg a politikai hangsúlyt az AAR és mozgalmunk ágainak bővítésére kell helyezni, amely gyakorlatilag a nemzeti szocialista mozgalom lett par excellence!

De 1983. december 7-én az ANS/NA-t és annak alosztályait, valamint az AAR-t betiltotta a bonni rendszer. Az új SA, a mi Nemzeti Szocialisták Akciófrontjának története így a korábbi formájában véget ért - a harc egy ÚJ FRONTRA tevődött át!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZ DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit fast 70 Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung nicht als je zuvor in der Welt präsent. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Führerrolle von Massenmord, Verfolgung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, den Kern der gesamten Welt immer noch geleiteten Führer Adolf Hitler zu entziehen.

Alle Nationalsozialisten sind unendlich gewillt, Hitler und Kampfbewegung aus der Welt zu verbannen, aber es ist die Pflicht eines jeden Nationalsozialisten, die Bewegung zu unterstützen und zu verteidigen, aber die Größe der heutigen Welt ist zu groß, um sie zu verdrängen.

Die wesentliche Gefahr ist aber nicht, den Völkern - gegen alle Völker (7) zu kämpfen, Sondern die Welt und Europa, China, Indien und Russland.

Ob "links" oder "rechts", ob "Wahlkampf" oder "Streikkampf", ob auf Propaganda, in der Öffentlichkeit oder auf einem Schulhof, immer: Auf dem Nationalsozialisten ist es Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.08.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontjelentés
Interjú Mollyval**
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkoztak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témáknak a politikában betöltött hatásáról.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére
(www.morningthecient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalán tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknamentjeje. Az ember információit keres egy dolgról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régezz lennél, aki feltársa az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felkutatni hozni, sem az internetek.

the **NEW ORDER**

Number 276 (2022) Founded 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware conservatives and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dissolution, and re-education.

Whether "left" or "right", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!